

да изведе отъ пропасть-та, отъ бездната, отъ нищото тѣй голѣмо зрѣлище на чѣдесата, не можеше дръга рѣка освѣнкъ всеианата на вышніа десница. „Десница Господна сотвори силѣ.“ И преди да сѣ създаде Благодатный Миръ (свѣтъ), сирѣчь, Христовата Черква, преди да начне вѣрата, и православіето, що е было? Пропасть на нечестіе, бездна погыбелна, нищо праведно, и свѣто; исклучете ли една малка часть отъ земата, Іудейската страна, гдѣто сѣ е почиталъ истинный Богъ, (ако и тамъ страна е была заражена отъ близосѣдныты народы,) сичкіатъ свѣтъ е былъ изленъ отъ идолослѣжители, и отъ Идолы: Египетъ, Гръція, Римъ, въ които сѣ живѣвали най благороднито челоуѣци; царіе, и народы, учени, и недчени, мъжіе и жены, старци, и дѣца были отхвърлили создателя, и покланяли сѣ на твариты; кой на слънцето, кой на лѣната, кой на звѣздыты, дръгъ на животны, дръгъ на растеніа, сѣкой сѣ покланялъ на каквото искалъ, и най-паче ѹбожваалъ своѣта си страсть. А зашто вѣрата е първото правило на живота, когато тѣ сѣ вѣрѣвали тѣй, помислѣте, какъ сѣ живѣвали челоуѣциты. Кого е было страхъ, та да не ѹбива? Кого е было срамъ, та да не сѣзвѣди, или да прелюбодѣйствѣва? Когато сѣ сѣ почитали за когове таквизи, като Марса, и Иракліа? Богове владници, и прелюбодѣйци таквизи, като Юпитера, и Венера? Кой да сѣ постарѣе да стрѣва доброто, когато не е имало надѣжда за Рай? Кой да сѣ варди отъ злодѣаніето, когато не е имало страхъ отъ вѣчна мъка? Кои правы трѣбоваше да има междѣ едни челоуѣци, които не сѣ познавали Бога, и ако го сѣ познавали, не го сѣ искали? Злото е было всемірно, и застарѣло, и отъ тока сѣ преовърнало въ естество. Много силно е былъ ѹтвърденъ престолътъ на Деницата отъ горѣ на земата, и на тойзи престолъ сѣ были предани, и порабощени челоуѣцити. И тогасъ ѹбо тогасъ, „Богъ сѣ небесѣ приніче на сѣны челоуѣческіа, видѣти ѣще ѣсть раздмѣваѣй, илй възскѣаѣй Бѣга. Вей ѹклонішасѣ, въспѣ непотрѣбни бѣша: нѣсть до единагѣ. (Псал. 13).

Сега измѣрѣте сѣ ѹма си глѣбината на прелестъ-та, и на погыбель-та, въ коато е былъ потхналъ свѣтътъ; измѣрѣте и висотата на Богопознаніето, и на свѣтостъ-та, въ коато трѣбаше да сѣ възвыси той сѣ вѣрата Христова. Трѣбаше да престане Идолослѣженіето, толкози дълбоко вкоренено въ сѣрдцата на челоуѣциты, и да сѣ по-